

Mover's Signum,
Dansens Hus, november
2023

Yuri Shimaoka, Jade
Stenhuijs, Morgane
Nicol, Josefina Pukitis,
Ellen Söderhult.
Screenshots from Live
stream by Dansens Hus

DUNKA DUNKA på Hägerstensåsens Medborgarhus och Gula Villan,
oktober 2023

Lisen Pousette, Iki Gonzalez Magnusson, Nathalie Wiberg, Adolfo
Suzano, Arvid Hurd, Adolfo Suzano, Daniel linatti, Tove Dreiman,
Ellen Söderhult

GROV,
gruppversion
på SITE
specific
festival 2023

Performed
by: Ane
Carlsen,
Philippa
Felländer-
Tsai, Arvid
Hurd,
Evelina
Jakobsson
Potenciano,
Bea
Macintosh,
Morgane
Nicol, Klara
Nikolaj
Sandberg
Svejgaard,
Ellen
Söderhult,
Nathalie
Wiberg and
Catarina
Zarazua
Mujo

GROV på Site specific festival, stilbild från dokumentation av Karl-Oskar Gustafsson

GROV på
Dansinitiativet,
maj 2023

Jade Stenhuijs,
Ellen
Söderhult,
Kajsa Blom,
Sofie
Andersson

Foto: Martin
Åhlin

WHIFFCRAFT in 5D på Gottsunda Dans och Teater, April 2023. Av och med Marvil Iglesias, Catarina Zarazua Mujo, Ellen Söderhult. Foto: Nathalie Wiberg

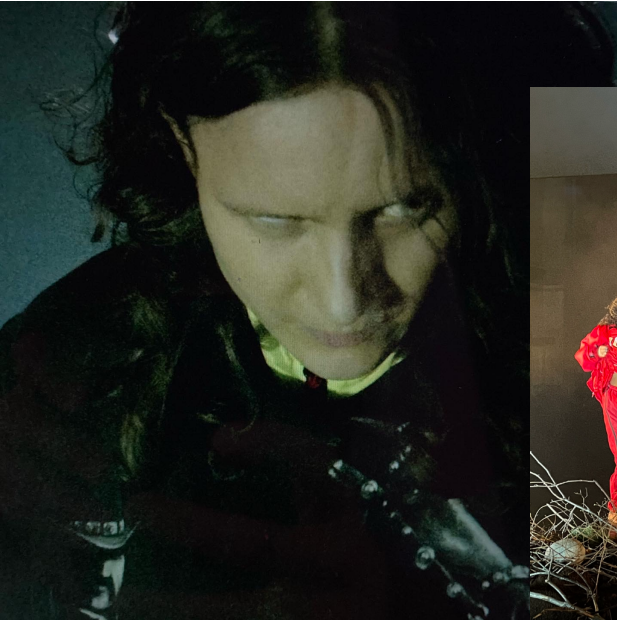
GROV - Scenföreställning med premiär januari 2023 på Weld.

DANSFILM <https://vimeo.com/809960737?share=copy> MER OM VERKET <https://ellensoderhult.com/>

EXCERPTS, gruppversion, juni 2023 <https://vimeo.com/904821983?share=copy> <https://vimeo.com/904823575?share=copy>
TRAILER 1 (Luleå, maj 2023): <https://vimeo.com/834712313?share=copy>

DOKUMENTATION av verket, gymnasieversionen: <https://vimeo.com/828677342/b074e61c1b?share=copy>

TRAILER 2 (Weld, januari 2023): <https://vimeo.com/801766486?share=copy>

Still från dansfilm (även delvis använd som projektion i det sceniska verket.

Produktionsresidensvisning på Elverket

Morgane Nicol och Jade Stenhuijs i GROV på Weld, januari 2023

Grov Skräckromantik laddad av starka känslor

Jade Stenhuijs i "Grov". Foto: Ekaterina Luskoshkova

Birgit Cullberg-stipendiaten Ellen Söderhult inspireras av poeten Anne Carson i sin nya duett, en känslöfylld kärlekshistoria i ett nedsläckt rum.

Thomas Olsson

Publicerad 12:30 2023-01-12

Dans

Koreografi, koncept: Ellen Söderhult

Medverkande: Jade Stenhuijs, Morgane Nicol

Var: Weld, Norrtullsgatan 7, Stockholm

Musik: Kajsa Blom/Kablam. Träljud: Anna Haglund. Film: Milja Rossi. Ljus, teknik: Sofie Andersson, Christian Antila.

Scenografi: Ellen Söderhult, Tove Dreiman. Kostym: Ellen Söderhult, Martin Sieweke. Dramaturger: Tove Dreiman, Armin

Hokmi, Ebba Petré

Ellen Söderhults "Grov" är en duett med starka känslor och en tungt pulserande basgång. En rökfylld föreställning där ljudbilden tillsammans med ljuset skapar en bokstavligen talat tät stämning. Tänk en dimhöljad myr, en skogsglänta eller kanske inspelningsplatsen för en obskyr skräckfilm och man får en ganska bra bild av miljön som "Grov" utspelar sig i. Scenrummet på Weld är också maximalt utnyttjat när publiken får ta plats i ena änden av rummet.

Nästan lika omslutna som i Söderhults "Dunka dunka" som delvis utspelade sig i mörker och inledde vårsäsongen på Weld förra året. Även i "Grov" spelar mörkret eller det nedsläckta rummet en viktig roll, men här i betydligt kortare men betydelsebärande sekvenser som förstärker och ramar in det visuella. Det kollektiva och de rituella och ibland närmast extatiska inslagen är som ofta starkt närvarande i Ellen Söderhults koreografier. Just det kollektiva utförandet och hennes förmåga att skapa en "kritisk massa där rörelse, ljud och aktion ger mening och lyfter upplevelsen till en fysisk, lekfull och poetisk erfarenhet" framhålls i juryns motivering när hon i november tilldelades Birgit Cullberg-stipendiet 2022.

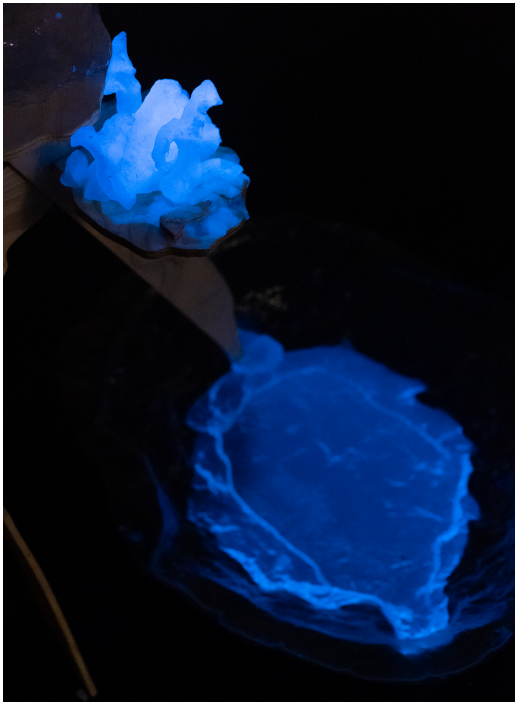
I "Grov" har bearbetade citat ur den amerikanska poeten Anne Carsons essä "Eros den bitterljuva" en central roll när en känslöfylld kärlekshistoria med ett olycklig slut spelas upp med stora och inlevelsefulla gester och rörelser.

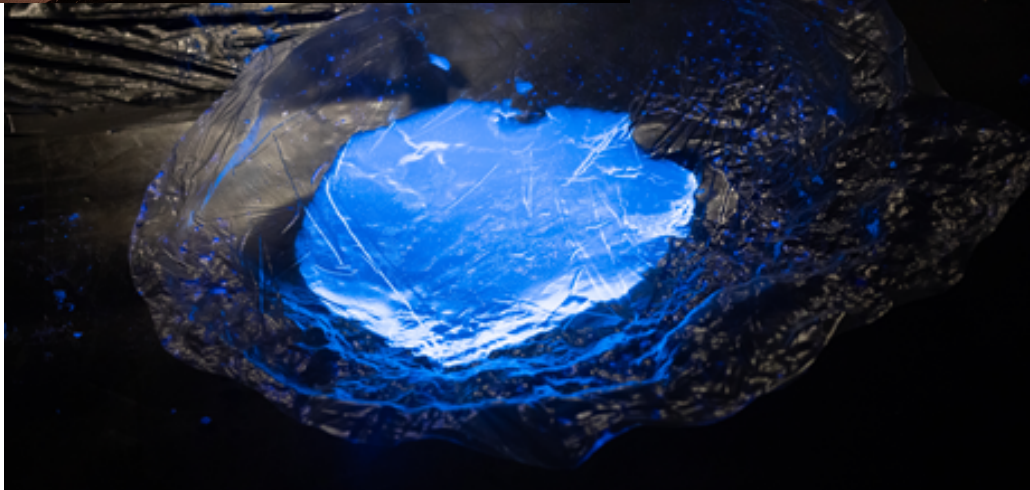
"Grov" är kort sagt lika mycket en bildrik skildring av ett tillstånd som en kärlekshistoria uppdelad i två akter. Och där varje gest, grimas eller uttryck görs extra tydlig på ett oemotståndligt sätt av de båda dansarna Jade Stenhuijs och Morgane Nicol samtidigt som en projicerad film förstärker eller kompletterar det nyss sedda på ett sätt som fungerar förvånansvärt väl.

Precis som de projicerade citaten av Anne Carson om Eros handlingar och begär bidrar de till helheten genom att de påminner om textrutorna som förekommer i gamla stumfilmer. Som för att understryka den skräckromantiska atmosfär som genomsyrar "Grov" och som gör den till en laddad plats fylld av motstridiga känslor.

Thomas Olsson

DUNKA DUNKA på Weld i Stockholm januari 2022, foto: Milja Rossi, Tove Dreiman, Linus Enlund. Trailer och kreditering: <https://vimeo.com/867720133>, full dokumentation: <https://vimeo.com/672400845/e752bc2ad9>

DUNKA DUNKA i Heizhaus, Berlin, November 2021. Foto: Camille Lacadee

World Pride i Malmö 2021

Scen

Romantik kan vara sport, trummor och gruppkramar

16 augusti 2021 12:39

Sara Berg ser koreografen Ellen Söderhults feministiska punkbalett på Palladium.

Sara Berg
Text Det här är en recension. Analys och värderingar är skribentens egna.

Ellen Söderhults punkiga dansföreställning "How to do things with romance: a prologue". Foto: Sophia Hogman Myrbacka

Fakta

How to do things with romance: a prologue

Koreografi: Ellen Söderhult. Trummor: Sarah Kebedech Ziebe, Sara Mouritzen.

Dansare: Hannah Krebbs, Lisen Pousette, Oda Brekke, Elise Sjöberg, Lisa Schåman, Ellen Söderhult, Am Ertl, Morgane Nicol, Stina Ehn, Michelle Persson.

Palladium, Malmö, 15/8.

Romantik på film är ofta heterosexuell tvåsamhet till ljuv musik. Men vad händer om man lyfter ut romantikens alla känslor och sätter dem i händerna på ett nio dansare stort sportlag, ackompanjerat av två trummisar? Jo, man får dansaren och koreografen Ellen Söderhults punkiga dansföreställning "How to do things with romance: a prologue".

Här är romantiken gränslös, stark och öronbedövande. Till ett soundtrack av bland annat riot grrrl-bandet Le Tigre, Joan Jett, Tatus "All the things she said" och musiken från "Möt Joe Black" stormar dansarna fram över scenen mellan trumseten, i ständigt nya konstellationer. Rörelserna är hämtade från balettens, gymnastikens, musikvideornas och filmens värld, men här väntar ingen på uppvaktning av någon man.

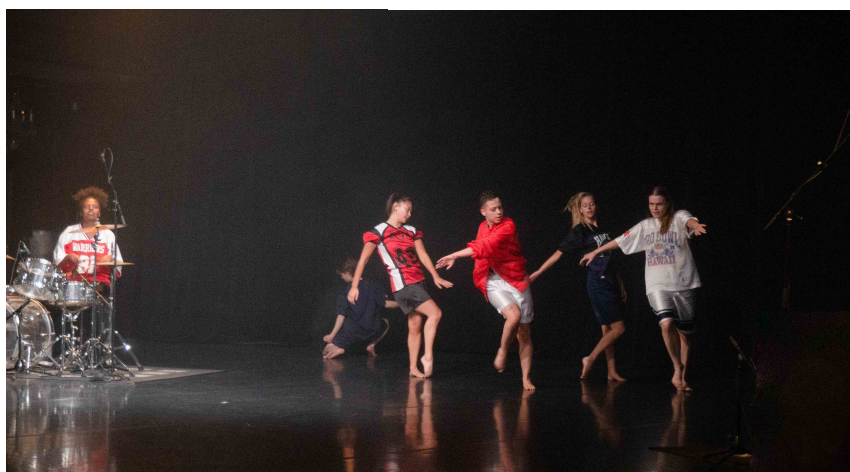
Istället formar dansarna ständigt nya grupperingar, där de synkroniserat rör sig som om de vore "Svansjön" på en idrottsarena. Det är lite skevt och otajt, men det är utan tvekan medvetet och bidrar till den upproriska och euforiska känslan. Baby står inte i något hörn, hon rusar runt mitt i rampljuset i baskettröja och hästsvans.

Lika mycket som föreställningen strävar efter att omdefiniera Hollywoodromantiken, handlar den om att dissekera sportens traditionella estetik. Gruppkramar, segergester, laganda och hejarklack – är inte det romantik?

Att placera en företeelse i en ny kontext brukar vara det bästa sättet att se den med andra ögon. Ellen Söderhult visar att romantikens element av tillgivenhet, ömhet, närhet och solidaritet passar lika bra ihop med kaxig, feministisk musik som smöriga powerballader i en amerikansk b-film eller en klassisk balett.

I "How to do things with romance: a prologue" tar dansarna tillbaka romantiken, skakar om den och gör den till sin egen.

|| Sara Berg är scenkonstkritiker och medarbetare på kulturredaktionen.

How to do things with Romance: a prologue at Dansstationen, Malmö Augusti 2021. Foto: Olle Ehn Hillberg.

Revolterande punkbalett gör upp med romantiken

2021-08-19

Fakta:

Namn: Recension How to do things with romance: A prologue

Koreografi: Ellen Söderhult

Musik: Trummor: Sarah Kebedech Ziebe, Sara Mouritzen

Ensemble: Dansare: Hannah Krebs, Lisen Pousette, Oda Brekke, Elise Sjöberg, Lisa Shåman, Ellen Söderhult, Am Ertl, Morgane Nicol, Stina Ehn, Michelle Persson

Plats: Dansstationen under World Pride: 15/8 -21

» <https://dansstationen.nu/sv/hem/>

Två kvinnliga musiker spelar trummor på hög nivå, punkmusik med extra energi som låter maximalt upprorisk.

Den ena har en t-shirt med texten **Warriors**, den andra **Football**. Det är tuffa tjejer vars musik vibrerar genom Dansstationen och hörs ut över stan, med kraft.

De nio dansarna är barfota med enkla kläder och de tar plats på scen med eftertryck i **How to do things with romance: A prologue**, ett koreografiskt verk vars syfte är att utforska begreppet romantik ur ett sociologiskt, feministiskt och kulturhistoriskt perspektiv.

En utgångspunkt är idén om känslor som ömhet, passion, tillgivenhet, uppoffring (det sista typiskt för kvinnoroller speciellt i Hollywood-filmer, enligt min åsikt).

Föreställningen tar sats i dans där gruppen delar upp sig för att gestalta, föreslå och spekulera i olika tolkningar av romantik – nästan som en tävling eller lagsport. Det blir ständigt nyskapande grupper, ibland med kollektiv vrede som vill vända på begreppen, formulera någonting nytt med närmast revolutionär glöd. En gruppdynamisk energi som uttrycker glädje och ilska med fantasifullt rörelsemönster mot något slags patriarkalt förtryck, vilket får mig att tänka på boken Svenska Akademiens Ordlista där ordet romantisk definieras som "svärmisk, överspänd".

En uppfattning om ordet romantik eller romantisk som kanske inte överensstämmer med tolkningen i detta koreografiska projekt? Eftersom man här vill definiera dansen som "ett kast", det vill säga ett "avsiktligt omkullkastande för att förlora betydelsen av romantik och föreställa sig den igen".

En "punkbalett" som vill göra revolt – vilket uttrycks i den starka gestaltning som ständigt pågår, både i snabba kast och långsamma, intensiva rörelser, som kulminerar då alla i senare delen av föreställningen formerar sig till en enda kropp, där dansarna, en efter en, sticker upp huvudet ur den tigha gruppen och knyter näven: uppror!

Tillsammans förändrar de innebörden av begreppet romantik, dialektiskt.

Ingela Brovik

Scenekunst

Foto: Sophia Hogman (Ellen Söderhult (SE): How to do things with Romance: a prologue)

Stjerner i en festival med feil navn

Tre dager med dans er prosaisk som konseptuell ramme, og det skapes et kunstig fellesskap mellom tre verk som kunne tjent på en mer meningsbærende kontekstualisering.

[Twitter](#) | [Facebook](#)

KRITIKK 8.2.2018

[Andrea Csaszni Rygh](#)

“Sportslig romanse

I Ellen Söderhults verk er det stereotype fremstillinger av romanse som konfronteres. Scenen fylles til randen av 16 dansere, inkludert Söderhult selv, og to trommeslagere som spiller på hvert sitt trommesett på scenen. I likhet med Westgårds stykke pågår dansen som i en evig loop. Lydbildet er også en drivende faktor i dette stykket og diverse låter av bandet t.A.T.u.blir akkompagnert av de to trommeslagerne under hele stykket. Men til forskjell fra Westgårds verk er dansen her mer punkete og rufsete. Bevegelsesmaterialet består av enkle ballettfraser som gir meg flash back til mine egne ballettklasser. Ballettstegene har likevel et mer sportslig preg enn et dansant estetisk uttrykk. Utøverne er orientert rundt en slags fysisk og kraftfull lagånd, og de utstråler en slags vilje og lyst. Det er fint når utøverne enkelte ganger stopper for å enten rette sine andpustne ansikter mot publikum og søker en øm øyekontakt eller når de står i en klynge og på et klumsete vis klatrer på hverandres rygger for så å fange hverandre opp. Det jeg setter mest pris på med dette verket er hvordan utøverne gis plass til å være så kroppslige, ujevne, slitne og upresise i bevegelsene. Det skaper en herlig bardus og bulkete estetikk.”

SHANE ET AL. Trailer oh kreditering: <https://vimeo.com/298894335>

Shane et al. är ett utforskande koreografiskt projekt som genom ensembledans och körsång föreslår kören som hjältefigur och kollektiv protagonist, samt hjälten som den som föreslår eller visar på en annan verklighet där andra relationer, beteenden och narrativ frodas. Med kören som en tillfällig sång- och dansgrupp undersöks, studeras och aktiveras dans och sång som gruppkroppsliga uttryck.

Bildtext: Gruppen som framförde "Shane et al." på Massmanska kvarnen i tisdags kväll.

I tisdags kväll uppfördes "Shane et al." i Massmanska kvarnen, Ronneby. Det var ett gästspel av en föreställning som skapats av koreografen Ellen Söderhult. En imponerande uppvisning i stämningsskapande och kraft på samma gång.

Massmanska kvarnen eller bara Massmanska i Ronnebys äldsta kvarter har blivit ett nav för dans och annan konst. Att den även fungerar som lokal för nutida dansföreställningar bevisades av den här gränsöverskridande upplevelsen.

I förhandsinformationen nämndes bland annat den tv-serie som föreställningen hade hämtat sitt namn från, "Shane et al.". Man skulle kunna tro att de fem dansarna i likhet med kvinnorna i serien skulle ägna sig åt relationer sinsemellan, men så enkelt var det inte.

Publiken blev nämligen mycket inblandad – genom att den stora salen i den gamla kvarnens övervåning hade gjorts om till ett slags landskap, med skira tyger som himmel, en röd, jättestor textil på golvet och ett litet spetsigt berg i borte delen av salen. Större delen av publiken satte sig i mitten, på det purpurroda fältet vid berget.

Här fick vi som publik fuktiga handdukar som vi uppmanades att hålla mot ansiktet under den första delen av föreställningen, då skulle vi nämligen i vilket fall inte komma att se så mycket.

Det var sant. Men vi fick höra desto mer. En räckta sånger, framförda av de fem kvinnorna i gruppen, sånger som vittnade om styrka och disciplinerad samövning. Melodierna var dessutom från olika tider och olika delar av världen.

Dessa sånger ljöd i salen, samtidigt som publiken mer och mer sjönk in i ett slags meditativt läge.

Men efter hand tillkom nya ljud – starka ljud som av en älv som i vårflod bröt upp isen. Dansarna/sångarna klädde om från vita kläder till något som påminde om regnställ och som samtidigt fick dem att se ut som en del av det berg som syntes i fonden.

Vid föreställningens slut blev de mycket riktigt just en del av detta berg, men innan dess hade de alla samtidigt gått ut i salen och (icke synkront) läst stycken ur en prosatext som möjligen kom ur Mikael Niemis roman "Populärmusik från Vittula"!

En föreställning att bli förundrad av och glädjas åt.

FAKTA

Shane et al.

Vad: Dans och sångföreställning

Var: Massmanska kvarnen, Ronneby 16/10

Vem: Ellen Söderhult (koreograf) Oda Brekke, Lisa Schåman, Lisen Pousette, Cathryn Humpreys.

Arrangör: Dans i Blekinge med stöd av Ronneby kommun

Shane et al på Köttinspektionen dans.

SHANE et al. på Klubb Bastun, Åland, oktober 2018, Foto: Per Eckerman

Shane på Massmanska kvarnen, Ronneby

Shane et al. på Dansens Hus, Stockholm, februari 2018

Shane et al på MDT, Moderna Dansteatern i Stockholm 2018

OTHERBODIES av Hanna Röckner, Ellen Söderhult, Alex Nagy, Jilda Hallin 2015/16

RUDY. Credits and info:
ellensoderhult.com

What if we shift the question from 'who do I want to be?' to the question, 'what kind of life do I want to live with others?' / Judith Butler

Understanding dance as a continuous negotiation between historical, collective and personal habits, norms, and desires, her question felt like an important, impracticable but inspiring starting point for a dance by many.

Full video documentation: <https://vimeo.com/288171122/4ba3f62675>

Trailer <https://vimeo.com/198395763>.

RUDY på Performing Arts Forum, St. Erme, France